

Mihai Togor, Delia Bancu, Catalina Radulescu

EVALUAREA CALITATII STUDIILOR DE IMPACT SI A RAPOARTELOR DE MEDIU

EVALUAREA DE MEDIU / EVALUAREA IMPACTULUI ASUPRA MEDIULUI / EVALUAREA ADECVATĂ

ISBN 978-606-8484-60-0

Editor: PROPARK Fundația pentru Arie Protejate, Brașov, 2017

Publicație apărută în cadrul proiectului “Natura 2000 și Dezvoltarea Rurală în România”, proiect co-finanțat printr-un grant din partea Elveției prin intermediul contribuției elvețiene pentru Uniunea Europeană extinsă.

Această publicație nu reprezintă neapărat poziția oficială a guvernului Elveției. Responsabilitatea pentru conținutul materialului aparține organizației Propark - Fundația pentru Arie Protejate.

Editura Green Steps, Brașov, 2017, www.green-steps.com

PROGRAMUL DE COOPERARE ELVETIANO-ROMÂN
SWISS-ROMANIAN COOPERATION PROGRAMME

Proiect: "Natura 2000 și Dezvoltarea Rurală în România"

EVALUAREA CALITATII STUDIILOR DE IMPACT SI A RAPOARTELOR DE MEDIU

EVALUAREA DE MEDIU / EVALUAREA IMPACTULUI ASUPRA MEDIULUI / EVALUAREA ADECVATĂ

CUPRINS

EVALUAREA CALITATII STUDIILOR DE IMPACT SI A RAPOARTELOR

DE MEDIU..... 3

CAPITOLUL 1.

ROLUL CELOR TREI PROCEDURI (SEA/EIA/EA) ... 3

- 1.1. Interpretări.....3
- 1.2 Diferențe și asemănări între SEA și EIA.....3

CAPITOLUL 2.

EVALUAREA IMPACTULUI ASUPRA MEDIULUI .. 5

- 2.1 Ce este impactul asupra mediului?.....5
- 2.2 Pași esențiali în evaluarea impactului.....6
- 2.3 Identificarea impactelor 7
- 2.4 Evaluarea impactelor 8
- 2.5 Măsuri de evitare, reducere și compensare 10
- 2.6 Monitorizare 11

CAPITOLUL 3.

EVALUAREA CALITĂȚII STUDIILOR 12

EVALUAREA DE MEDIU / EVALUAREA IMPACTULUI

ASUPRA MEDIULUI /EVALUAREA ADECVATĂ 15

CAPITOLUL 4.

CADRUL LEGAL COMUNITAR ȘI NAȚIONAL..... 15

- 4.1 Legislația comunitară care reglementează SEA/
EIA/ EA 15
- 4.2 Legislația națională care reglementează SEA/EIA/ EA...15

CAPITOLUL 5.

TERMINOLOGIA SPECIFICĂ 16

CAPITOLUL 6.

ACTELE DE REGLEMENTARE EMISE DE AUTORITATEA COMPETENTĂ PENTRU

PROTECȚIA MEDIULUI 18

- 6.1 Aviz de mediu.....18
- 6.2 Acord de mediu.....19
- 6.3 Aviz Natura 2000 20

CAPITOLUL 7.

ETAPELE PROCEDURII DE EVALUARE DE

MEDIU (SEA)..... 21

- 7.1 Etapa de încadrare a planului sau programului în
procedura evaluării de mediu.....21
- 7.2 Etapa de definitivare a proiectului de plan sau de
program și de realizare a raportului de mediu 22
- 7.3 Etapa de analiză a calității raportului de mediu și
de luare a deciziei 23

CAPITOL 8.

ETAPELE PROCEDURII DE EVALUARE A

IMPACTULUI ASUPRA MEDIULUI (EIA) 24

- 8.1 Etapa de încadrare a proiectului.....25
- 8.2 Etapa de definire a domeniului evaluării și de
realizare a raportului privind impactul asupra mediului 26
- 8.3 Etapa de analiză a calității raportului privind
impactul asupra mediului 27

CAPITOLUL 9.

ETAPELE PROCEDURII DE EVALUARE

ADECVATĂ (EA) 29

- 9.1 Etapa de încadrare a proiectului.....29
- 9.2 Etapa studiului de evaluare adecvată.....30
- 9.3 Etapa soluțiilor alternative.....30
- 9.4 Etapa măsurilor compensatorii, atunci când nu
există soluții alternative și când impactul negativ persistă.31

EVALUAREA CALITATII STUDIILOR DE IMPACT SI A RAPOARTELOR DE MEDIU

CAPITOLUL 1. ROLUL CELOR TREI PROCEDURI (SEA/EIA/EA)

1.1. Interpretări

SEA – evaluare strategică de mediu (en: Strategic Environmental Assessment) pentru planuri și programe;

EIA – evaluarea impactului asupra mediului (en: Environmental Impact Assessment) pentru proiecte;

EA – evaluare adecvată (en: Appropriate Assessment) pentru Planuri/Programe și Proiecte ce pot avea impact asupra siturilor Natura 2000.

Tabel 2. Coordonatele principalelor proceduri de mediu

Procedura	Documentații de inițiere a procedurii	Studii	Acte de reglementare
Evaluare strategică de mediu (SEA/ESM)	Prima versiune a Planului	Raport de mediu	Aviz de mediu
Evaluare de impact (EIA/EIM)	Memoriu de prezentare	Studiu de impact asupra mediului	Acord de mediu
Evaluare Adecvată (EA/AA)	Memoriu de prezentare	Studiu de evaluare adecvată	Aviz Natura 2000
Autorizare	Fișă de prezentare și declarație	Bilanț de mediu	Autorizație de mediu

1.2 Diferențe și asemănări între SEA și EIA

Evaluarea de impact a reprezentat principalul proces adoptat la nivel mondial (cu origine în 1969, “The National Environmental Policy Act”, SUA). SEA a apărut ulterior ca răspuns la nevoia de identificare a potențialelor efecte negative asupra mediului cât mai devreme în procesul de planificare.

Se consideră că SEA prezintă mai multe garanții pentru dezvoltarea durabilă datorită caracterului său strategic proactiv (are capacitatea de a modela politicile, strategiile, planurile și programele) în comparative cu EIA care este traditional reactivă (analizează un proiect deja definit) (Goodland and Tillman, 1995; Partidario, 1996; Bailey & Renton, 1997).

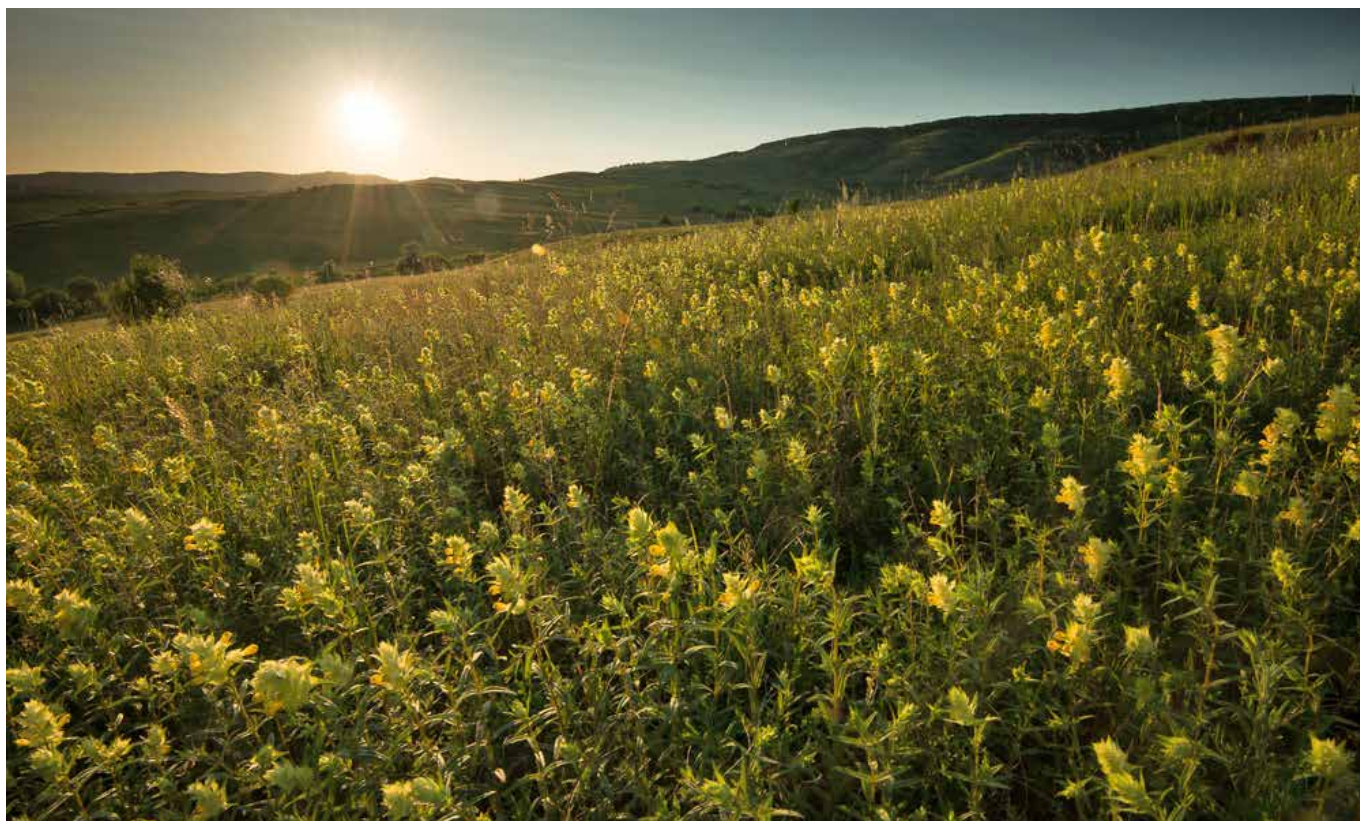
SEA are capacitatea de a identifica mult mai bine potențialul impactul cumulativ și de a-l evita putând interveni asupra tipurilor de proiecte ce sunt promovate de strategii și planuri. Este de aceea important de reținut că în timp ce întrebarea principală care ghidează procesul EIA este „cum se intenționează a se face”, în procesul SEA întrebările sunt: de ce?, ce anume? unde?

Deși utilizează o bună parte din tehnicile de evaluare EIA, procesul SEA conține diferențe semnificative, cele mai importante fiind prezentate în tabelul 2. Poate cea mai importantă diferență constă în cerințele mai scăzute de rigurozitate ale evaluării SEA. Rolul preponderent al SEA este acela de a evita apariția unor forme de impact prin soluții alternative și nu acela de a gestiona impacturile (ca în cazul EIA).

Principalul efort pe care trebuie să-l realizeze actorii implicați în SEA/EIA este acela de a asigura complementaritatea și nu suprapunerea celor două proceduri.

Tabel 2. Principalele diferențe între procesele SEA și EIA (după Partidario, 2003 și Breusegem et al., 2007)

	SEA	EIA
Natura acțiunii	Strategii, viziuni, concepte	Construcții / acțiuni operative
Focus	Momente decizionale critice de-a lungul procesului de planificare	Produse ale proceselor de decizie
Nivelul deciziei	Politici, planificare	Proiect
Rolul expertului	Facilitator (mediator al negocierilor)	Evaluator (tehnic)
Alternative	Analiza posibilităților de localizare, tehnologii, măsuri fiscale, strategii socio-economice	Locații alternative specifice, design, construcție, operare
Forme de impact tratate	Efecte cumulative, inter-sectoriale și indirecte	Relații specifice, directe, de cauză efect între proiectul propus și componentele de mediu
Scala impacturilor	Globală, națională, regională	Preponderent locală
Scopul impacturilor	Aspecte de sustenabilitate	Aspecte fizice, ecologice, sociale și economice
Scara temporală	Pe termen lung și mediu	Pe termen scurt și mediu
Surse cheie de date	Rapoarte privind starea mediului, Agenda Locală 21, date statistice, instrumente de planificare	Muncă de teren, analiză probe, date statistice
Date	În principal descriptive dar și cu o componentă cuantificabilă	Preponderent cantitative
Rigurozitatea analizei (incertitudinea)	Mai puțin riguroase / mai multă incertitudine	Mai multă rigurozitate / mai puțină incertitudine
Repere de evaluare	Obiectivele de mediu	Restricții normative și cele mai bune practici
Rezultate	Mai generale	Detaliate
Percepție publică	Vagă / distantă	Mult mai reactivă (nu în curtea mea)
Post-evaluare	Alte acțiuni strategice și planificarea proiectelor	Evidențe obiective pe durata construcției și operării

CAPITOLUL 2. EVALUAREA IMPACTULUI ASUPRA MEDIULUI

2.1 Ce este impactul asupra mediului?

Există numeroase definiții ale impactului asupra mediului. Câteva exemple:

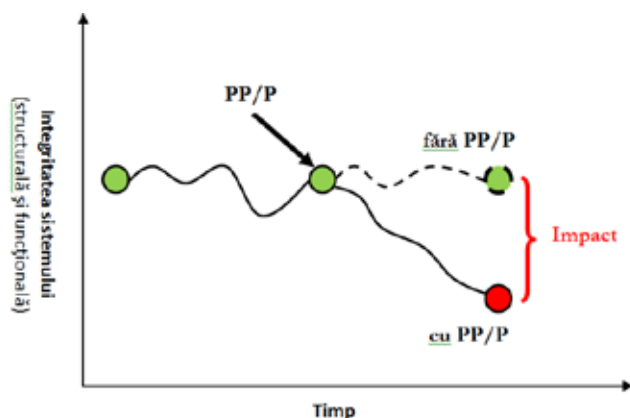
- modificare în aspectul sau funcționarea mediului (Oxford Dictionary of Geography);
- modificare adusă mediului. Aceasta poate fi pozitivă sau negativă. Impactul este cauzat de aspectele de mediu. Aceste aspecte pot avea un impact direct și decisiv asupra mediului sau pot contribui doar parțial sau indirect la modificări de mediu mai ample (ISO1400/2004);
- Orice modificare pe care un proiect sau o activitate le poate avea asupra mediului, incuzând orice efect a oricărei schimbări în: i) calitatea solului, a apei și a aerului; ii) biodiversitate și condițiile/calitatea habitatului; iii) sănătatea umană; iv) condițiile socio-economice; v) moștenirea fizică și culturală; vi) utilizarea actuală a terenurilor și resurselor

pentru scopuri tradiționale; vii) orice structură, sit sau obiect cu semnificație istorică, arheologică, paleontologică sau arhitecturală. Este un produs, rezultat sau consecință asupra mediului adus de o forță, proiect sau acțiune (DEFRA).

Indiferent de modul de interpretare, trebuie reținut că impactul face referință la o modificare sau mai precis la un lanț de modificări. Faptul că putem vorbi de o modificare înseamnă că o putem anticipa ceea ce înseamnă că procesul de identificare a impacturilor este unul strict dependent de nivelul actual de cunoaștere. Anticiparea modificării nu echivalează întotdeauna cu cunoașterea dinamicii acesteia (nu putem anticipa tot lanțul de modificări și dimensiunea acestora), incertitudinea făcând întotdeauna parte din procesul de identificare și evaluare a impactului.

Formele de impact pot fi clasificate după numeroase caracteristici (vezi capitolele 3 și 4): natură (pozitive/negative), durată, reversibilitate, scară spațială, efecte directe/indirecte, etc. Trebuie reținut însă că identificarea și evaluarea impactului trebuie realizată la un nivel cât mai detaliat (la nivelul fiecărei componente și subcomponente de mediu: corpuri de apă subterană, corpuri de apă de suprafață, sol, nevertebrate, reptile și amfibieni, păsări, mamifere, etc) precum și la nivelul întregului sistem (indiferent dacă acesta este unul natural sau antropizat).

Figura 1. Reprezentare grafică a conceptului de impact asupra mediului (după Wathern, 1988, modificat)

2.2 Pași esențiali în evaluarea impactului

În mod tradițional, evaluarea propriu-zisă a impactului (proces ce se desfășoară de-a lungul etapelor procedurale SEA, EIA sau EA) este interpretată ca un proces alcătuit din cinci pași:

1. IDENTIFICAREA impacturilor;
2. EVALUAREA impacturilor;
3. Formularea MĂSURILOR DE EVITARE/REDUCERE/

COMPENSARE a impacturilor (MERC);

4. Evaluarea IMPACTULUI REZIDUAL (rămas în urma implementării MERC);
5. MONITORIZAREA modificărilor (și a eficienței măsurilor propuse);

Parcursul procesului de evaluare poate însemna o revenire la pașii anteriori, aspect ce trebuie apreciat el asigurând caracterul adaptativ al procesului.

Abordarea descrisă anterior se regăsește și în legislația românească și este cea mai utilizată în practică atât la nivel național cât și internațional. Principalele critici care se pot aduce acestuia sunt:

- Lipsa unei monitorizări adecvate care să demareze anterior etapei de identificare a impactelor și să continue pe tot parcursul procesului de evaluare;
- Lipsa unei etape care să conțină acțiuni corective și care să răspundă incertitudinilor firești din procesul de evaluare.

O abordare mult mai completă a procesului de evaluare este prezentată în figura 2.

Impactul rezidual este cel estimat a fi înregistrat în urma aplicării măsurilor de evitare / reducere și compensare (MERC).

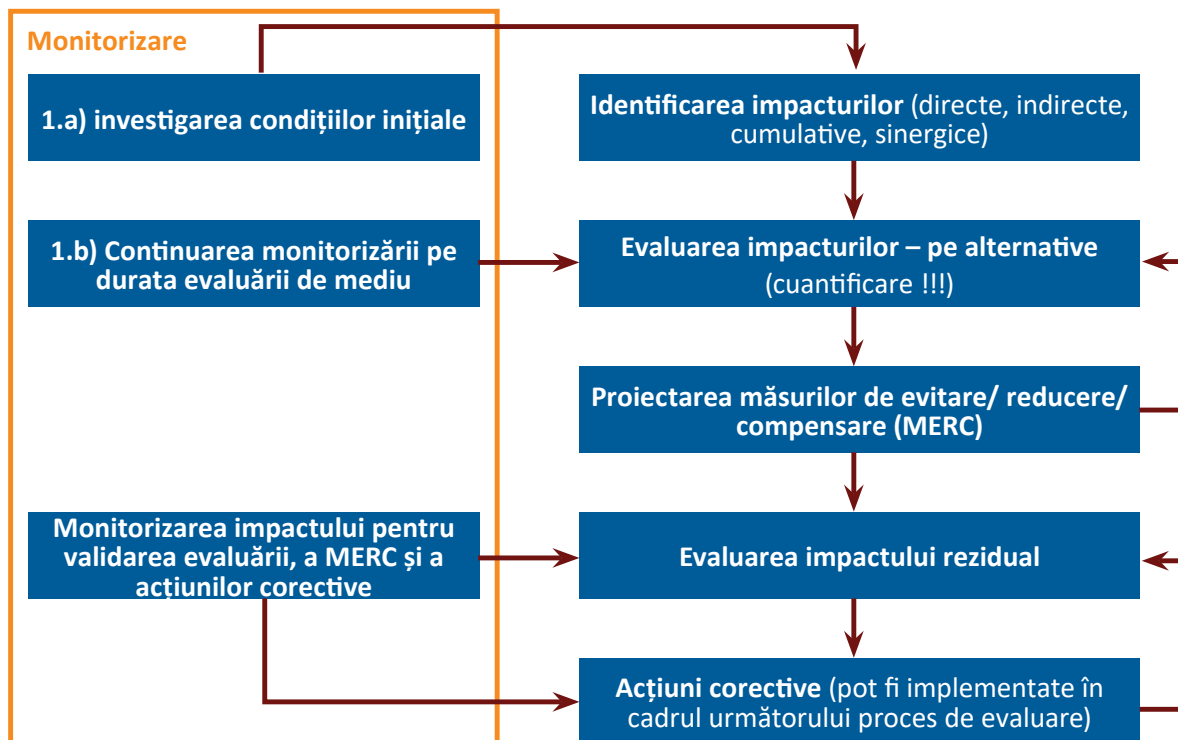

Figura 2. Abordarea corectă a evaluării impactului asupra mediului (evaluarea bazată pe monitorizare)

2.3 Identificarea impactelor

Identificarea formelor de impact începe în etapa de încadrare și continuă în etapa de definire a domeniului, urmând a fi mult mai bine conturată în celelalte etape ale procedurilor SEA și EIA.

Principalele metode formale utilizate pentru identificarea impacturilor sunt prezentate în tabelul nr.8 (adaptat după UNEP, 2002):

Tabel 3 Metode de indentificare a impacturilor de mediu

Metode	Descriere	Principalele Avantaje	Principalele Dezavantaje
Listele de verificare	Parcursarea unei liste de întrebări predefinite	• Un ghidaj foarte bun (nu este omis niciun aspect de mediu)	• Ineficiente pentru evaluarea efectelor indirecte, cumulative și sinergice. • Nu fac legătura între acțiune și impact. • Utilizarea unor valori este controversată.
Matrici	Tabele menite să identifice interacțiunile dintre activitățile proiectului (dispușe pe o axă) și componentele de mediu (dispușe pe o altă taxa)	• Crează o legătură clară între acțiune și impact; • Foarte utilă în prezentarea rezultatelor evaluării.	• Nu fac o distincție clară între impacturile directe și indirecte; • O anumită formă de impact poate fi menționată de mai multe ori.
Rețele	Se bazează pe identificarea relațiilor cauză-efect între acțiunile proiectului și modificarea componentelor de mediu	• Utile în identificarea și descrierea impacturilor secundare (indirecte, cumulative, sinergice); • Cauzalitatea impacturilor este foarte bine descrisă.	• Cele detaliate necesită foarte mult efort iar cele simple pot fi acuzate de omisiuni
Opinia expertului	Utilizarea experienței dobândite din proceduri anterioare	• Extrem de utilă atunci când se bazează pe informații rigurose colectate și rezultate validate	• Valoarea opiniei expertului depinde strict de nivelul de experiență al acestuia/acestora; • Extrem de periculoasă dacă nu este fundamentată pe cuantificări.
Analiză spațială (GIS)	Presupune suprapunerea planului / proiectului propus peste straturi de informații privind elemente fizice, valori ecologice, zone sensibile, etc.	• Extrem de utilă în analiza alternativelor dar și a potențialelor efecte cumulative	• Profunzimea analizei este limitată de disponibilitatea informației geo-spațiale. • Caracterul temporal al impacturilor nu este evidențiat.
Sisteme expert	Sisteme computerizate menite să asiste diagnoza, rezolvarea problemelor și luarea deciziilor.	• Utilizabile în toate etapele proceselor SEA și EIA. • Asigură cel mai înalt nivel de comparabilitate între rezultatele diferitelor evaluări.	• Limitează accesul pentru cei nefamiliarizați cu tehnica IT. • Cost ridicat. • Depind de disponibilitatea datelor și informațiilor.

Este de preferat ca în cadrul fiecărui proces SEA/EIA să se utilizeze mai multe metode de identificare a impacturilor.

Identificarea impacturilor se realizează prin:

1. Analizarea întregului „ciclu de viață” al planului/proiectului (ex: construcția obiectivului/funcționarea obiectivului/dezafectarea obiectivului) cu identificarea tuturor modificărilor propuse și a implicațiilor acestora;
2. Corelarea efectelor cu cele ale altor planuri/proiecte existente, aflate în implementare sau propuse (evaluarea cumulativă);

3. Considerarea tuturor riscurilor posibile;
4. Considerarea efectelor ce nu țin de implementarea P/P dar o pot condiționa (ex: modificările climatice, schimbări politice, etc).

2.4 Evaluarea impactelor

Predicția este o operație rațională de anticipare a unui eveniment sau fenomen (Dex). Predicția impacturilor poate fi interpretată ca fiind prognoza naturii, magnitudinii, extinderii și duratei unui impact (UNEP, 2002).

Prognozarea impacturilor se poate face:

- Prin **metode cantitative**. Cuantificarea impacturilor este necesară (de preferat celei calitative) pentru a putea raporta rezultatele la cele ale monitorizării (stare inițială + monitorizarea impacturilor);
- Prin **metode calitative** (atunci când prognoza cantitativă nu este posibilă). Acestea se bazează în principal pe:
 - Experiența profesională a membrilor echipei de evaluare;
 - Analogii cu P/P similare.

Este de preferat ca și în cazul metodelor calitative să se utilizeze sisteme de clasificare/notare și care să permită comunicarea facilă a rezultatelor către publicul interesat. Astfel de evaluări trebuie însoțite de hărți, grafice, fotomontaje sau oricare metode ce permit justificarea aprecierii calitative.

Prognozarea impacturilor trebuie realizată pentru fiecare alternativă rezonabilă a planului sau proiectului. De asemenea este de preferat ca prognoza să se realizeze pe baza mai multor scenarii din care să nu lipsească scenariul cel mai defavorabil.

Predicția impacturilor se realizează față de o stare de referință, ce poate fi:

- **Starea inițială** (a amplasamentului, teritoriului geografic, etc), pusă în evidență în cadrul evaluării inițiale (prima etapă de monitorizare);
- **Starea dorită**, alcătuită fie:
 - Pe elementele cunoscute ale unui teritoriu geografic similar (ex: ne dorim ca o pășune să dobândească caracteristicile structurale și funcționale ale unei pajiști naturale învecinate și trebuie să evaluăm măsura în care P/P propus împiedică sau favorizează aceasta);

Pe o anumită stare superioară/îmbunătățită a componentelor existente (ex: planul/proiectul propus ne împiedică să atingem o calitate mai bună a aerului în zona X?).

În practică, cel mai adesea starea de referință este echivalată cu starea inițială a unei suprafețe/componente de mediu la momentul demarării planului sau proiectului. Evaluarea SEA este cea care permite evaluarea impacturilor față de o stare dorită (prin evaluarea față de obiectivele de mediu).

PAȘII NECESARI PENTRU PREDICȚIA IMPACTURILOR CONSTAU ÎN:

1. **Cuantificarea mărimii modificărilor** rezultate din implementarea planului/proiectului pentru fiecare formă de impact identificată;
2. Identificarea **extinderii spațiale** a impacturilor generate de P/P;
3. Identificarea **dinamicii temporale** a impacturilor (momentul apariției, durată, revenire, reversibilitate).

„Impact semnificativ” – conceptul cel mai utilizat în evaluarea impactului dar cel mai puțin parametrizat. Ce înseamnă impact semnificativ? Care este pragul de semnificație? Semnificativ față de ce? Întreaga legislație Europeană și națională este construită pe baza acestui concept fără a oferi însă o metodologie de evaluare și fără a agreea un cadru comun de abordare în evaluarea semnificației impacturilor.

O modalitate de interpretare a semnificației unui impact este

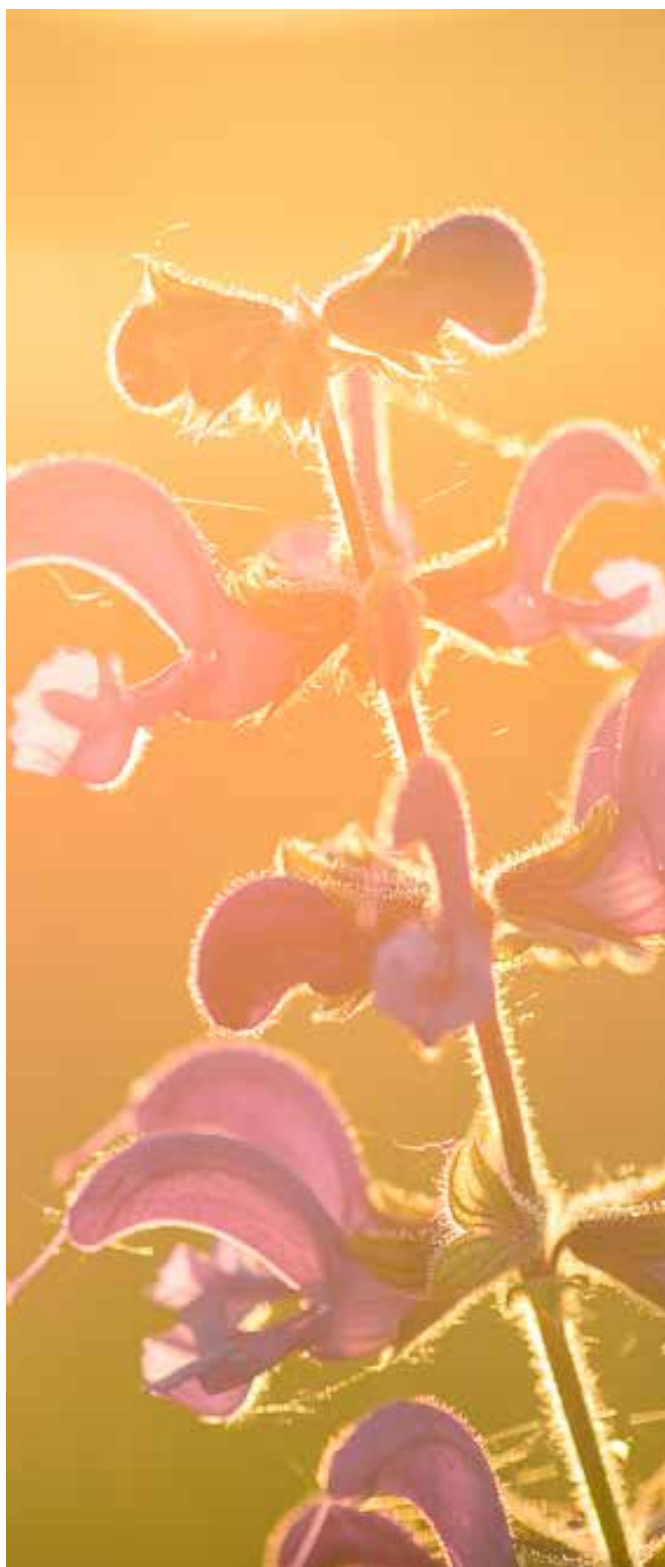
aceea de evaluare bidimensională, pe baza sensibilității componente de mediu, a sistemului sau a teritoriului în care este implementat proiectul/planul și a magnitudinii modificărilor.

Această metodă de evaluare prezintă următoarele avantaje:

- la în considerare toate caracteristicile impacturilor (reversibilitate, durată, extindere spațială, reglementări sau norme);
- la în considerare „starea mediului” la momentul evaluării (nu pleacă de la premiza că proiectul se implementează într-un mediu neafectat anterior de alte presiuni);
- Poate include deopotrivă aprecieri calitative și cantitative asupra caracteristicilor unui impact;
- Produce rezultate comparabile între proiecte similare sau proiecte diferite implementate în același teritoriu;
- Metoda este flexibilă putând fi utilizată într-o formă simplă (3 clase de sensibilitate și 7 clase de magnitudine) sau detaliată în funcție de nivelul de detaliere al evaluării (ex: 10 clase de sensibilitate și 21 de clase de magnitudine).

Principiul general al metodei constă în considerarea unui impact semnificativ atunci când teritoriul sau componenta analizată este considerată sensibilă (ex: prezența unui habitat natural protejat, zona de protecție a unei alimentări cu apă, etc) iar magnitudinea schimbărilor propuse este mare. Dacă schimbările propuse duc la îmbunătățirea stării componente analizate, impactul este pozitiv iar dacă duc la înrutățirea/degradarea componente analizate, impactul este negativ.

Exemplu: apariția unei noi surse de poluare a aerului, semnificativă din punct de vedere al debitului masic, într-o zonă în care sunt deja depășite valorile acceptate pentru concentrațiile unor poluanți în aer, trebuie interpretată ca un impact negativ semnificativ. În aceeași zonă exemplificată, apariția unui program menit să reducă drastic emisiile de poluanți atmosferici din sursele existente poate fi considerat un impact pozitiv semnificativ.

2.5 Măsuri de evitare, reducere și compensare

Conform UNEP (2002), ierarhia celor trei tipuri de măsuri este următoarea:

1. **Măsuri de evitare** (reprezintă practica comună și sunt de preferat): ALTERNATIVE tehnologice sau de amplasament care să elimine posibilitatea de apariție a impactului;
2. **Măsuri de reducere/diminuare a impactului:** ACȚIUNI ce pot fi implementate în diferite etape ale ciclului de viață al PPP menite să elimine o parte din efectele anticipate sau să restrângă scara spațio-temporală a impacturilor;
3. **Măsuri de compensare** (o practică rară ce trebuie evitată): un ULTIM RESORT pentru a compensa pierderile unui impact ce nu poate fi evitat.

Măsurile de evitare se bazează pe principiul prevenirii riscurilor ecologice și al producerii daunelor.

Măsurile de evitare a producerii unui impact se pot lua anterior realizării evaluării sau pe parcursul acesteia. Renunțarea la un proiect sau la o componentă a proiectului susceptibilă a genera impact semnificativ este o măsură de evitare a impactului. Evitarea amplasării unui PPP într-o zonă sensibilă (ex: arie naturală protejată) reprezintă de asemenea o măsură de evitare a impactului.

Măsurile de evitare propuse pe parcursul evaluării se fundamentează pe baza rezultatelor procesului de identificare și cuantificare a impactelor. Există numeroase exemple în care evaluările realizate asupra unor proiecte aparent fără impact semnificativ au condus la identificarea unor modificări ce ar fi putut afecta semnificativ o anumită componentă de mediu (ex: amplasarea unui resort turistic pe suprafața unui habitat prioritar).

Măsurile de reducere a impactului se bazează pe principiul internalizării costurilor de mediu. Altfel spus, titularul unui PPP acceptă să i) reducă/remodeleze acele componente care pot genera impact semnificativ (exemplul: instalarea unor sisteme de reținere a poluanților la coș) și totodată să ii) refacă/remedieze pagubele de mediu produse (exemplul: refacerea vegetației pe o suprafață afectată de lucrări).

Măsurile de reducere a impactului reprezintă totalitatea acțiunilor luate pentru reducerea costurilor și pagubelor de mediu fără a se renunța însă la întreg PPP sau la componentele acestuia.

Masurile de reducere a impactului se formulează astfel încât să se adreseze în mod direct impacturilor identificate. În principal aceste măsuri se iau pe parcursul evaluării de mediu și constau în reproiectarea, remodelarea unor elemente ale PPP astfel încât să asigure un impact rezidual cât mai redus.

Măsurile de compensare se bazează în principal pe principiul poluatorul plătește. Ele sunt aplicabile în situația în care impactul nu poate fi evitat (din diverse rațiuni, ex: interes strategic, beneficii sociale majore, sănătate publică) dar paguba de mediu este „recuperată” prin măsuri cu impact pozitiv aplicate într-o altă locație. Aceste măsuri pot include:

- Refacerea într-o altă locație a habitatului ce urmează a fi distrus de PPP propus;
- Punerea sub protecție, într-o altă locație, a unei suprafețe similară (d.p.d.v. al suprafeței și al caracteristicilor structurale și funcționale) cu cea afectată pentru conservarea habitatelor;
- Reconstrucția ecologică a unor suprafețe degradate/poluare istoric.

Masurile de compensare se bazează pe echivalență și se fundamentează pe baza calculării costurilor de mediu. Spre exemplu, distrugerea unei păduri seculare nu poate fi compensată prin înființarea unei plantații forestiere pe o suprafață identică cu cea a pădurii distruse. Prin estimarea valorii monetare a serviciilor ecosistemice a pădurii seculare precum și a celei nou plantate poate rezulta o suprafață de până la câteva zeci de ori mai mare pe care trebuie aplicată măsura de compensare.

2.6 Monitorizare

Monitorizarea implică elaborarea unui program, colectarea și analiza datelor, stabilirea legăturii lor cu managementul impactelor, auditarea, interpretarea și raportarea datelor (EIA-Wiki).

Programul de monitorizare trebuie să includă următoarele aspecte:

- Impacturile ce trebuie monitorizate;
- Obiectivele monitorizării și cerințele de date;
- Aranjamentele pentru efectuarea monitorizării;
- Modalitățile de utilizare a informației colectate;
- Modalitățile de raportare a rezultatelor.

Cerințele de monitorizare trebuie să se concentreze pe impacturile semnificative identificate în evaluare dar să nu se rezume la acestea. Nu trebuie uitat faptul că scopul unui program de monitorizare este acela de a asigura că implementarea planului/proiectului se face cu un impact minim asupra mediului.

Programele de monitorizare trebuie să fie revizuite constant (EIA-Wiki) pentru a ne asigura că furnizează informație relevantă pentru etapa de evaluare / implementare a P/P.

Programele de monitorizare generează serii de date ce pot fi analizate pentru a testa variațiile valide din punct de vedere statistic și a determina ratele și direcțiile de modificare ale unui parametru față de limite identificate în literatura științifică sau existente în legislația și standardele în vigoare.

Este foarte important ca datele să fie analizate cu cea mai înaltă rigurozitate tehnică și științifică dar să fie prezentate (publicului și autorității de mediu) într-o formă cât mai puțin tehnică (tabele, grafice, etc). De altfel, chiar programul de monitorizare este cel mai bine să fie prezentat sub forma unui tabel care să conțină elementele justificative ale alegerii indicatorilor de monitorizare (relația lor cu impacturile identificate), a frecvențelor de monitorizare, a limitelor la care se raportează, a resurselor alocate și a responsabililor.

Alte aspecte esențiale în elaborarea programelor de monitorizare sunt reprezentate de:

- Localizarea spațială clară a activităților de monitorizare (unde se face monitorizarea?);
- Indicarea zonelor / criteriilor de referință (față de ce comparăm modificările?);
- Cine realizează verificarea calității datelor (este o persoană/organism independent de cel care colectează datele?);
- Care sunt metodele de colectare și analiză a datelor (sunt metode recunoscute?);
- Nivelul de detaliere al monitorizării (este corespunzător scării spațio-temporale a P/P?);
- Asigurarea comparabilității între metodele de colectare și analiză a datelor pe întreaga durată a monitorizării (rezultatele monitorizării din perioada de operare pot fi raportate la cele din evaluarea inițială?);
- Asigurarea comparabilității cu P/P similare (metodele sunt comparabile și permit evaluarea cumulativă a impactelor?).

CAPITOLUL 3. EVALUAREA CALITĂȚII STUDIILOR

Există cel puțin trei elemente necesare pentru asigurarea unei evaluări credibile a calității rapoartelor SEA/EIA/EA:

1. Evitarea conflictului de interese. Rezultatele unei evaluări sunt credibile doar atunci când evaluatorul nu este condiționat de un interes material sau de altă natură (ex: grad de rudenie, asociere, colegialitate) de elaboratorul /elaboratorii raportului. Este de preferat ca în situații de incompatibilitate, evaluarea să fie realizată de o terță persoană ce poate confirma lipsa conflictului de interese;
2. Decizia așteptată din partea evaluatorului nu este aceea de respingere/acceptare a raportului ci de apreciere a gradului de conformare urmată de indicarea acțiunilor necesare conformării cu cerințele. De la caz la caz, cerințele pot fi: cele exprimate de legislația în vigoare, cerințele unor instituții finanțatoare, ghiduri de bune practici elaborate de organisme cu competențe în domeniu acceptate la nivel național sau internațional, cerințe public disponibile ale evaluatorului (ex: cerințe ale unui administrator/custode de arie protejată);
3. Cerințele de completare a rapoartelor trebuie să fie rezonabile. În acest sens sunt de evitat cerințe ce depășesc limitele spațio-temporale ale impactelor identificate și care ar putea depăși bugete rezonabile pentru derularea evaluării.

Lista de verificare prevăzută de Ord 863/2002 poate fi un instrument foarte util (necesită doar mici completări) pentru scopul verificării calității rapoartelor EIA. Atunci când evaluăm un raport SEA/EIA/EA pentru o dezvoltare propusă în interiorul sau vecinătatea unei arii protejate trebuie să ne concentrăm asupra formelor de impact asupra biodiversității.

Practica uzuală în evaluarea calității rapoartelor este cea a utilizării listelor de verificare. Astfel de liste de verificare sunt prevăzute și de legislația românească (ex: Ord 863/2002 și Ord.19/2010).

Evaluarea calității rapoartelor SEA/EIA/AA este un proces în cadrul căreia urmărim în principal:

- Conformarea rapoartelor cu cerințele de structură și conținut impuse prin legislație;
- Adecvanța rapoartelor din punct de vedere științific și tehnic.

Limitarea majoră a celor mai multe liste de verificare constă în concentrarea preponderent pe elementele structurale ale rapoartelor și mai puțin pe cele de conținut, înțelegând prin aceasta că se verifică preponderent dacă o analiză a fost efectuată și mai puțin dacă maniera în care a fost efectuată respectiva analiză este una satisfăcătoare (oferă răspunsurile așteptate). Astfel de exemple pot fi date și din Lista de verificare prevăzută de Ord 863/2002. Spre exemplu, la întrebarea „sunt descrise condițiile demografice, sociale și socio-economice din arealul respectiv?” se poate răspunde pozitiv și dacă subiectul a fost tratat în două fraze și dacă a fost descris prin intermediul a 10 pagini, inclusiv grafice și tabele. Întrebarea relevantă aici este dacă descrierile sunt relevante pentru subiectul evaluării și dacă au fost făcute la scara spațio-temporală corespunzătoare (ex: dacă proiectul poate afecta un sat, analiza trebuie orientată preponderent la acel nivel și nu prin descrieri la nivel de comună, județ sau regiune – date care de obicei nu sunt public disponibile și necesită vizite în teren, interviuri cu reprezentanții comunității, etc).

Există cinci cerințe esențiale pentru demararea evaluării calității unui raport SEA/EIA/EA:

- Toți autorii care au contribuit la elaborarea unui raport sunt menționați alături de datele lor de contact;
- Estimarea impactelor este realizată preponderent cantitativ;
- Pentru toate formele de impact identificate sunt propuse măsuri de evitare/reducere/compensare (după caz);
- Autorii rapoartelor și titularii activității își asumă responsabilitatea pentru adecvanța evaluării și a măsurilor propuse;
- La momentul evaluării raportul este public fiind indicate în mod clar data elaborării și numărul reviziei.

O evaluare a unui raport care nu întrunește cerințele anterioare este formală iar rezultatul neutilizabil pentru luarea unei decizii.

La nivel național, cea mai mare parte a rapoartelor SEA și EIA elaborate au o calitate insuficientă (Nistorescu 2012). Acest lucru se datorează unui număr de disfuncționalități ale proceselor SEA și EIA dintre care merită amintite:

- Existența conflictelor de interese (între autorii rapoartelor și titularii PPP, între evaluatorii raportelor și autorii lor, etc);
- Pregătirea insuficientă a experților (autorilor rapoartelor);
- Lipsa transparenței din partea titularilor PPP;
- Disponibilitatea redusă a datelor și informațiilor;
- Lipsa unor cerințe legislative exigente;
- Capacitatea instituțională scăzută a autorităților de mediu;
- Participarea slabă a publicului.

Lipsa transparenței proceselor SEA/EIA, lipsa legislației exigente, precum și capacitatea scăzută a autorităților de mediu determină existența unui cadru extrem de permisiv pentru elaborarea și acceptarea rapoartelor SEA/EIA/EA. Ca urmare, cele mai multe dintre rapoartele elaborate nu abordează critic, într-o manieră independentă, PPP analizate, constituindu-se de cele mai multe ori în pledoarii ale PPP și mai puțin în instrumente de identificarea a impacturilor și de propunere a unor măsuri adecvate de evitare, reducere și/sau compensare a efectelor acestora.

Evaluarea calității rapoartelor nu se poate face fără analiză critică! O analiză critică este condusă pe baza „întrebărilor potrivite”. Aceste întrebări pot fi, în opinia lui Browne and Keeley (2010) următoarele:

- Care sunt problemele cărora li se adresează autorii și care sunt concluziile?;
- Care sunt motivele care l-au condus pe autor la acele concluzii? Sunt convingătoare?
- Ce este ambiguu? (termeni sau fraze ce pot lăsa loc de interpretare);
- Sunt utilizate ipoteze credibile? Dacă acestea ar fi eronate, ar modifica semnificativ concluziile?;
- Au fost utilizate trucuri în argumentare?
- Cât de bune sunt evidențele furnizate? Sunt suficiente pentru a sprijini motivele pe baza cărora au fost trase concluziile?
- Există și cauze rivale (ex: există și alte explicații plauzibile pentru pe lângă cea oferită de autor pentru a descrie apariția unui eveniment?)
- Statistica oferită este înșelătoare?
- Există o cantitate semnificativă de informații omisă de autor?

EVALUAREA DE MEDIU / EVALUAREA IMPACTULUI ASUPRA MEDIULUI /EVALUAREA ADECVATĂ

CAPITOLUL 4. CADRUL LEGAL COMUNITAR ȘI NAȚIONAL

4.1 Legislația comunitară care reglementează SEA/EIA/ EA

Evaluarea de mediu (evaluarea strategică de mediu) este reglementată la nivel comunitar de **Directiva SEA 2001/42/CE** privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului. Această directivă a fost adoptată la Luxemburg, în 27 iunie 2001 și a intrat în vigoare la data publicării în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, în 21 iulie 2001.

Evaluarea impactului asupra mediului este reglementată la nivel comunitar de **Directiva EIA 85/337/CEE** privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, care a fost adoptată la Luxemburg, în 27 iunie 1985 și notificată statelor membre la data de 3 iulie 1985. Această directivă a fost modificată de următoarele directive:

- Directiva 97/11/CE a Consiliului din 3 martie 1997
- Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003
- Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009
- Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011
- Directiva 2014/52/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014

Prevederile acestei directive se aplică evaluării impactului asupra mediului a acelor proiecte publice și private care pot avea efecte semnificative asupra mediului.

Evaluarea adecvată este reglementată la nivel comunitar de **Directiva Habitate 92/43/EEC** privind conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice. Această directivă

a fost adoptată la Bruxelles, în 21 mai 1992 și a intrat în vigoare la data de 10 iunie 1992 când au fost notificate statele membre.

4.2 Legislația națională care reglementează SEA/EIA/ EA

Evaluarea de mediu (evaluarea strategică de mediu) este reglementată la nivel național de următoarele acte normative:

- Hotărârea de Guvern nr. 1076/2004¹ privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe.
- Ordinul nr. 995/2006² pentru aprobarea listei planurilor și programelor care intra sub incidența Hotărârii Guvernului nr. 1.076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe.
- Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 195/2005³ privind protecția mediului, cu modificările și completările ulterioare.

Evaluarea impactului asupra mediului este reglementată la nivel național de următoarele acte normative:

- Hotărârea de Guvern nr. 445/2009⁴ privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, cu modificările și completările ulterioare.
- Ordinul nr. 135/2010⁵ privind aprobarea Metodologiei de aplicare a evaluării impactului asupra mediului pentru proiecte publice și private.
- Ordinul nr. 863/2002⁶ privind aprobarea ghidurilor metodologice aplicabile etapelor procedurii-cadru de evaluare a impactului asupra mediului.
- Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, cu modificările și completările ulterioare.

1) Publicată în MO nr. 707/05.08.2004

2) Publicată în MO nr. 812/03.10.2006

3) Publicată în MO nr. 1196/30.12.2005

4) Publicată în MO nr. 481/13.07.2009

5) Publicată în MO nr. 274/27.04.2010

6) Publicată în MO nr. 52/30.01.2003

Evaluarea adecvată este reglementată la nivel național de următoarele acte normative:

- Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2007⁷ privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare.
- Ordinul nr. 19/2010⁸ pentru aprobarea Ghidului metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes.
- Ordinul nr. 135/2010 privind aprobarea Metodologiei de aplicare a evaluării impactului asupra mediului pentru proiecte publice și private.
- Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL 5. TERMINOLOGIA SPECIFICĂ

În sensul legislației naționale⁹:

1. autoritate competentă pentru protecția mediului - autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, Agenția Națională pentru Protecția Mediului, agențiile județene pentru protecția mediului, Administrația

2. planuri și programe - planurile și programele, inclusiv cele cofinanțate de Comunitatea Europeană, ca și orice modificări ale acestora, care se elaborează și/sau se adoptă de către o autoritate la nivel național, regional sau local ori care sunt pregătite de o autoritate pentru adoptarea, printr-o procedură legislativă, de către Parlament sau Guvern și sunt cerute prin prevederi legislative, de reglementare sau administrative;
3. proiect - execuția lucrărilor de construcții sau alte instalații ori amenajări, alte intervenții asupra cadrului natural și peisajului, inclusiv cele care implică extragerea resurselor minerale;
4. acte de reglementare - aviz de mediu, acord de mediu, aviz Natura 2000, autorizație de mediu, autorizație integrată de mediu, autorizație privind emisiile de gaze cu efect de seră, autorizație privind activități cu organisme modificate genetic;
5. acord de mediu - actul administrativ emis de autoritatea competentă pentru protecția mediului, prin care sunt stabilite condițiile și, după caz, măsurile pentru protecția mediului, care trebuie respectate în cazul realizării unui proiect;
6. avize de mediu emise de autoritatea competentă pentru protecția mediului:
 - a. aviz de mediu - actul administrativ emis de autoritatea competentă pentru protecția mediului, care confirmă integrarea aspectelor privind protecția mediului în planul sau programul supus adoptării;
 - b. avizul de mediu pentru produse de protecție a plantelor, respectiv pentru autorizarea îngrășămintelor chimice - act administrativ emis de autoritatea publică

7) Publicată în MO nr. 442/29.06.2007

8) Publicată în MO nr. 82/08.02.2010

9) O.U.G. nr. 195/2005 privind protecția mediului, cu modificările și completările ulterioare.

- centrală pentru protecția mediului, necesar în procedura de omologare a produselor de protecție a plantelor și, respectiv, de autorizare a îngrășămintelor chimice;
- c. aviz Natura 2000 - actul administrativ emis de autoritatea competentă pentru protecția mediului, care conține concluziile evaluării adecvate și prin care se stabilesc condițiile de realizare a planului sau proiectului din punctul de vedere al impactului asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar, incluse sau care urmează să fie incluse în rețeaua ecologică Natura 2000;aviz de mediu,
7. evaluarea impactului asupra mediului - proces menit să identifice, să descrie și să stabilească, în funcție de fiecare caz și în conformitate cu legislația în vigoare, efectele directe și indirecte, sinergice, cumulative, principale și secundare ale unui proiect asupra sănătății oamenilor și a mediului;
8. evaluare adecvată - procesul menit să identifice, să descrie și să stabilească, în funcție de obiectivele de conservare și în conformitate cu legislația în vigoare, efectele directe și indirecte, sinergice, cumulative, principale și secundare ale oricărui plan ori proiect, care nu are o legătură directă cu sau nu este necesar pentru managementul unei arii naturale protejate de interes comunitar, dar care ar putea afecta în mod semnificativ aria, în mod individual ori în combinație cu alte planuri sau proiecte;autoritate competentă pentru protecția mediului, etc
9. evaluare de mediu - elaborarea raportului de mediu, consultarea publicului și a autorităților publice interesate de efectele implementării planurilor și programelor, luarea în considerare a raportului de mediu și a rezultatelor acestor consultări în procesul decizional și asigurarea informării asupra deciziei luate;
10. raport de mediu - parte a documentației planurilor sau programelor, care identifică, descrie și evaluează efectele posibile semnificative asupra mediului, ale aplicării acestora și alternativele sale raționale, luând în considerare obiectivele și aria geografică aferentă, conform legislației în vigoare;
11. raportul privind impactul asupra mediului reprezintă documentul care conține informațiile furnizate de titularul proiectului ce trebuie să includă cel puțin următoarele aspecte:¹⁰
- a. descrierea proiectului, cuprinzând date referitoare la amplasament, soluții tehnice propuse și mărimea proiectului;
- b. descrierea măsurilor avute în vedere pentru a evita, a reduce și, dacă este posibil, a remedia efectele negative semnificative asupra mediului;
- c. datele necesare pentru identificarea și evaluarea principalelor efecte pe care proiectul le poate avea asupra mediului;
- d. prezentarea generală a principalelor alternative studiate de titularul de proiect, cu indicarea motivelor alegerii sale, avându-se în vedere efectele asupra mediului;
- e. un rezumat fără caracter tehnic al informațiilor prevăzute la lit a) – d

10) Hotărâre nr.445/8.04.2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului

CAPITOLUL 6. ACTELE DE REGLEMENTARE EMISE DE AUTORITATEA COMPETENTĂ PENTRU PROTECȚIA MEDIULUI

Autoritățile competente pentru protecția mediului responsabile cu conducerea acestor proceduri și emiterea actelor de reglementare sunt:

1. Agenția Județeană pentru Protecția Mediului (APM)
2. Agenția Națională pentru Protecția Mediului (ANPM)
3. Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării” (ARBDD)
4. Autoritatea Publică Centrală pentru Protecția Mediului (Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor)

Autoritatea competentă pentru protecția mediului emite, pentru Evaluarea de mediu, Evaluarea impactului asupra mediului, Evaluarea adecvată, următoarele acte de reglementare¹¹:

6.1 Aviz de mediu¹²

Aprobarea planurilor și programelor, la orice nivel ierarhic, este condiționată de existența avizului de mediu pentru respectivul plan sau program.

Evaluarea de mediu se efectuează pentru planurile și programele care pot avea efecte semnificative asupra mediului și se supun evaluării de mediu toate planurile și programele care:

- a. se pregătesc pentru următoarele domenii: agricultură, silvicultură, pescuit și acvacultură, energie, industrie, inclusiv activitatea de extracție a resurselor minerale, transport, gestionarea deșeurilor, gospodărirea apelor, telecomunicații, turism, dezvoltare regională, amenajarea teritoriului și urbanism sau utilizarea terenurilor, și care stabilesc cadrul pentru emiterea viitoarelor acorduri unice pentru proiectele publice private; ori care
- b. datorită posibilelor efecte afectează ariile de protecție specială avifaunistică sau ariile speciale de conservare reglementate conform O.U.G. nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificări și completările ulterioare”.

11) Așa cum este definit în Cap. 2 Terminologia specifică, pct. 4

12) Așa cum este definit în Cap. 2 Terminologia specifică, pct. 6, lit. a

Evaluarea de mediu¹³ se efectuează în timpul pregătirii planului sau programului și se finalizează înainte de adoptarea acestuia ori de trimiterea sa în procedură legislativă.

Competența de emitere a avizului de mediu revine următoarelor autorități:

- agențiilor județene pentru protecția mediului (APM), pentru planurile și programele locale și județene,
- autorității publice centrale pentru protecția mediului (Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor), pentru planurile și programele naționale și regionale.

Pentru planurile sau programele aflate în competența de reglementare a autorității publice centrale pentru protecția mediului, aceasta poate delega Agenția Națională pentru Protecția Mediului, respectiv agențiile de protecție a mediului județene, după caz, să preia responsabilitatea parcurgerii unor etape din prezenta procedură.

Emiterea avizului de mediu nu constituie obiectul delegării de competență.

6.2 Acord de mediu¹⁴

Procedura de evaluare a impactului asupra mediului este parte integrantă din procedura de emitere a aprobării de dezvoltare.

Aprobare de dezvoltare reprezintă decizia autorității sau autorităților competente, care dă dreptul titularului proiectului să realizeze proiectul; aceasta se concretizează, după caz, în:

- autorizația de construire,
- acord privind utilizarea terenului în scop agricol intensiv;
- acord al conducătorilor subunităților teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură pentru proiectele privind împădurirea terenurilor pe care nu a existat anterior vegetație forestieră;
- decizie a inspectorului șef al inspectoratului teritorial de regim silvic și vânătoare, ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură privind aprobarea ocupării temporare sau scoaterii definitive a unui teren din fondul forestier național, după caz, pentru realizarea obiectivelor care implică defrișarea în scopul schimbării destinației terenului;
- autorizația de gospodărire a apelor;

Acordul de mediu se anexează aprobării de dezvoltare și face parte integrantă din aceasta. Este interzisă realizarea proiectului fără obținerea acordului de mediu pentru proiecte. Titularii proiectelor au obligația respectării condițiilor prevăzute în acordul de mediu.

13) Așa cum este definit în Cap. 2 Terminologia specifică, pct. 9

14) Așa cum este definit în Cap. 2 Terminologia specifică, pct. 5

6.3 Aviz Natura 2000¹⁵

Când evaluarea adecvată este parte integrantă din evaluarea de mediu, respectiv evaluarea impactului asupra mediului, autoritatea competentă pentru protecția mediului emite avizul de mediu sau decizia de respingere a solicitării de aviz de mediu ori, după caz, acordul de mediu sau decizia de respingere a solicitării de acord de mediu, aceste documente incluzând concluziile evaluării adecvate. În această situație nu se mai emite Avizul Natura 2000.

Procedura de evaluare adecvată se finalizează cu emiterea avizului Natura 2000 sau decizia de respingere a proiectului ori planului, după caz.

Autoritate competentă pentru protecția mediului emite Avizul Natura 2000 doar pentru planurile și proiectele care nu fac obiectul unei evaluări de mediu/evaluări a impactului asupra mediului.

Competența de emitere a acordului de mediu și a avizului Natura 2000 revine următoarelor autorități:

- agențiilor județene pentru protecția mediului (APM) pentru

proiectele al căror amplasament se află pe județul respectiv, cu excepția proiectelor aflate sub incidența legislației privind prevenirea și controlul integrat al poluării.

- agenției naționale pentru protecția mediului (ANPM) pentru proiectele al căror amplasament se întinde pe două sau mai multe județe.
- Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării” pentru proiectele propuse a se realiza în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”.
- autorității publice centrale pentru protecția mediului (Ministerul Mediului), pentru proiectele/activitățile miniere care utilizează substanțe periculoase în procesul de prelucrare și concentrare, pentru capacități de producție mai mari de 5 milioane tone/an sau dacă suprafața pe care se desfășoară activitatea este mai mare de 1.000 ha
- autoritatea publică centrală pentru protecția mediului în drumă și coordonează procedura de evaluare a impactului asupra mediului pentru proiectele care au potențial impact semnificativ transfrontalier.

Prevederile procedurii de evaluare adecvată sunt aplicate de către personalul cu responsabilități în domeniul protecției naturii din cadrul autorităților publice pentru protecția mediului.

15) Așa cum este definit în Cap. 2 Terminologia specifică, pct. 6, lit. c

CAPITOLUL 7.

ETAPELE PROCEDURII DE EVALUARE DE MEDIU (SEA)

Avizul de mediu este actul de reglementare emis de autoritatea competentă pentru protecția mediului pentru planuri și programe (PP).

Procedura privind evaluarea de mediu se realizează în etape, după cum urmează:

1. etapa de încadrare a planului sau programului în procedura evaluării de mediu;
2. etapa de definitivare a proiectului de plan sau de program și de realizare a raportului de mediu;
3. etapa de analiză a calității raportului de mediu și de luare a deciziei

7.1 Etapa de încadrare a planului sau programului în procedura evaluării de mediu

Titularul PP este obligat să notifice în scris autoritatea competentă pentru protecția mediului și să informeze publicul asupra inițierii procesului de elaborare a PP, precum și să pună la dispoziție autorității competente pentru protecția mediului și publicului, pentru consultare, prima versiune a PP.

Pentru PP cu efecte semnificative asupra mediului, autoritatea competentă pentru protecția mediului transmite în scris titularului PP obligativitatea efectuării evaluării de mediu, în această situație nu mai este necesară parcurgerea etapei de încadrare, se trece obligatoriu la următoarea etapă.

Pentru PP care determină utilizarea unor suprafețe mici la nivel local, sau prezintă modificări minore, sau care stabilesc cadru pentru emiterea viitoarelor acorduri unice pentru proiecte, autoritățile competente pentru protecția mediului decid dacă acestea pot avea efecte semnificative asupra mediului, printr-o analiză caz cu caz, luând în considerare criterii

relevante¹⁶ pentru determinarea efectelor semnificative potențiale asupra mediului.

Etapa de încadrare se realizează cu consultarea titularului PP, a autorității de sănătate publică și a autorităților interesate de efectele implementării PP, în cadrul unui comitet special constituit, căruia titularul de PP îi pune la dispoziție, spre consultare, prima versiune a PP.

Pe baza propunerilor justificate ale publicului autoritatea competentă pentru protecția mediului poate reconsidera decizia privind etapa de încadrare, în cadrul consultărilor desfășurate în comitetul special constituit. Decizia finală se publică în mass-media de către titular.

Planurile și programele care, în urma etapei de încadrare, nu necesită evaluare de mediu urmează a fi supuse procedurii de adoptare fără aviz de mediu.

16) Anexa 1 din H.G. nr. 1076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe

7.2 Etapa de definitivare a proiectului de plan sau de program și de realizare a raportului de mediu

Definitivarea proiectului de plan sau de program, stabilirea domeniului și a nivelului de detaliu al informațiilor ce trebuie incluse în raportul de mediu, precum și analiza efectelor semnificative ale PP asupra mediului se fac în cadrul unui grup de lucru alcătuit din reprezentanți ai titularului PP, ai autorităților competente pentru protecția mediului și pentru sănătate, ai altor autorități interesate de efectele implementării PP, din una sau mai multe persoane fizice ori juridice atestate conform prevederilor legale în vigoare, precum și experți care pot fi angajați, după caz.

Persoanele atestate, împreună cu experții angajați, după caz, analizează problemele semnificative de mediu, inclusiv starea mediului și evoluția acestuia în absența implementării planului sau programului, și determină obiectivele de mediu relevante în raport de obiectivele specifice ale PP.

Titularul PP proiectează alternative posibile, luând în considerare obiectivele și aria geografică a PP, precum și alte informații. Pe baza recomandărilor grupului de lucru, titularul PP elaborează detaliat alternativele care îndeplinesc obiectivele de mediu relevante pentru PP.

Titularul PP, luând în considerare toate informațiile stabilește și prezintă grupului de lucru următoarele:

- a. alternativa finală a PP;
- b. măsurile de prevenire, reducere și compensare a efectelor semnificative asupra mediului;
- c. programul de monitorizare a efectelor semnificative asupra mediului ale implementării PP.

Raportul de mediu identifică, descrie și evaluează potențialele efecte semnificative asupra mediului ale implementării PP, precum și alternativele rezonabile ale acestuia, luând în considerare obiectivele și aria geografică ale PP.

Pe baza observațiilor **justificate**, primite din partea publicului, titularul PP aduce modificări proiectului de PP și/sau raportului de mediu elaborat pentru acesta.

7.3 Etapa de analiză a calității raportului de mediu și de luare a deciziei

După finalizarea raportului de mediu titularul PP are obligația să transmită proiectul de plan sau de program și raportul de mediu elaborat pentru acesta, autorității competente pentru protecția mediului, autorității competente pentru sănătate și autorităților interesate de efectele implementării PP.

După primirea proiectului de PP și a raportului de mediu, autoritatea competentă pentru sănătate și celelalte autorități interesate de efectele implementării PP au obligația să elaboreze și să transmită în scris autorității competente pentru protecția mediului un punct de vedere detaliat și motivat privind proiectul de PP propus și raportul de mediu.

Titularul PP are obligația ca după depunerea proiectului de PP și a raportului de mediu finalizat la autoritatea competentă pentru protecția mediului să organizeze dezbaterea publică a proiectului de plan sau program propus și a raportului de mediu, inclusiv pentru PP care pot avea efecte semnificative transfrontieră.

În cazul în care raportul de mediu sau comentariile publicului evidențiază un potențial efect negativ semnificativ, autoritatea competentă pentru protecția mediului dispune motivat, în scris, refacerea proiectului de PP, în vederea

prevenirii, reducerii și compensării efectelor negative semnificative asupra mediului.

Autoritățile competente pentru protecția mediului iau decizia de emitere a avizului de mediu și aduc la cunoștință titularului, în scris, decizia de emitere a avizului de mediu, care se face publică prin afișare pe pagina proprie de Internet, titularul PP având obligația de a o anunța în mass-media.

Titularul PP are obligația de a supune procedurii de adoptare PP, precum și orice modificare a acestuia, după caz, numai în forma avizată de autoritatea competentă pentru protecția mediului.

Programul de monitorizare a efectelor asupra mediului însoțește documentația înaintată autorității competente pentru protecția mediului, în vederea obținerii avizului de mediu, și face parte integrantă din acesta.

Autoritatea competentă pentru protecția mediului analizează rezultatele programului de monitorizare primite de la titular și informează publicul prin afișare pe pagina proprie de Internet. Monitorizarea se poate realiza, după caz, și pe seama datelor, programelor și instalațiilor de monitorizare existente, în scopul eliminării duplicării acestora.

Efectuarea evaluării de mediu pentru planuri și programe **nu exclude** aplicarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, prevăzută pentru proiecte, conform legislației în vigoare.

CAPITOL 8. ETAPELE PROCEDURII DE EVALUARE A IMPACTULUI ASUPRA MEDIULUI (EIA)

Acordul de mediu este actul de reglementare emis de autoritatea competentă pentru protecția mediului pentru proiecte. Procedura de evaluare a impactului asupra mediului este precedată de o evaluare inițială a proiectului realizată de către autoritățile publice pentru protecția mediului în care este identificată localizarea proiectului în raport cu ariile naturale protejate de interes comunitar.

Pentru realizarea etapei de evaluare inițială, titularul proiectului solicită emiterea acordului de mediu la autoritatea județeană pentru protecția mediului, prin depunerea unei notificări¹⁷ privind intenția de realizare a proiectului, însoțită de certificatul de urbanism, planurile anexă la acesta și dovada achitării tarifului aferent acestei etape.

Pe baza documentelor menționate mai sus și a verificării

amplasamentului (verificarea amplasamentului se finalizează cu întocmirea unui proces-verbal), dacă este cazul, agenția județeană pentru protecția mediului informează titularul, în scris, cu privire la:

- a. clasarea notificării pentru proiectele care nu intră sub incidența art. 28 din OUG nr. 57/2007 și a HG nr. 445/2009 și transmiterea unui punct de vedere al autorității competente cu precizarea „Nu se supune procedurii de evaluare a impactului asupra mediului și procedurii de evaluare adecvată”,
- b. respingerea justificată a solicitării acordului pentru proiectele amplasate în zone cu restricții de construire stabilite prin legislația din domeniul protecției mediului, cu precizarea neconformităților constatate și/sau a actelor normative incidente ale căror prevederi nu sunt respectate;
- c. decizia privind necesitatea demarării procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, inclusiv a procedurii de evaluare adecvată, prin depunerea memoriului de prezentare, pentru proiectele aferente activităților care intră sub incidența prevederilor art. 28 din OUG nr. 57/2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale HG nr. 445/2009;
- d. decizia privind necesitatea demarării procedurii de evaluare a impactului asupra mediului prin depunerea memoriului de prezentare, pentru proiectele aferente activităților care intră sub incidența prevederilor HG nr. 445/2009 și nu intră sub incidența art. 28 din OUG nr. 57/2007, cu modificările și completările ulterioare;

17) Conținutul cadru al notificării este prevăzut în Ord. 135/2010

- e. decizia privind necesitatea demarării procedurii de evaluare adecvată pentru proiectele care intră sub incidența prevederilor art. 28 din OUG nr. 57/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Procedura privind evaluarea impactului asupra mediului se realizează în etape, după cum urmează:

1. etapa de încadrare a proiectului;
2. etapa de definire a domeniului evaluării și de realizare a raportului privind impactul asupra mediului;
3. etapa de analiză a calității raportului privind impactul asupra mediului.

8.1 Etapa de încadrare a proiectului

În această etapă, ACPM derulează următoarele activități:

- a. analizează memoriul de prezentare depus de titular;
- b. stabilește componența CAT;
- c. evaluează potențialul impact semnificativ transfrontalier pentru proiectele care intră sub incidența Legii nr. 22/2001;
- d. completează lista de control¹⁸ pentru proiectele pentru care trebuie stabilită necesitatea realizării evaluării impactului asupra mediului și solicită, după caz, informații suplimentare pentru definitivarea acesteia;
- e. completează, după caz, lista de control¹⁹ pentru etapa de încadrare, pentru proiectele care intră sub incidența art. 28 din O.U.G 57/2007 și solicită, după caz, informații suplimentare pentru definitivarea acesteia;
- f. identifică publicul interesat și anunță depunerea solicitării de emitere a acordului de mediu prin publicarea pe pagina proprie de internet și la sediul său a anunțului;
- g. transmite titularului modelul de anunț și îl informează asupra obligativității publicării în presa națională sau locală, precum și a afișării la sediul propriu/pe pagina proprie de internet/la sediul autorității sau autorităților administrației publice locale pe raza căreia este propusă implementarea proiectului;
- h. transmite membrilor CAT documentele depuse de titular, în format electronic;
- i. convoacă membrii CAT și comunică titularului data stabilită pentru prezentarea proiectului în cadrul CAT;
- j. prezintă comisiei de analiză tehnică listele de control;

autoritățile reprezentate în CAT exprimă puncte de vedere cu privire la potențialul impact al proiectului supus analizei asupra mediului, asupra ariei naturale de interes comunitar și asupra aprobării de dezvoltare;

- k. k) definitivează listele de control privind etapa de încadrare a proiectului pe baza punctelor de vedere primite din partea membrilor comisiei de analiză tehnică;
- l. l) ia decizia etapei de încadrare a proiectului luând în considerare punctele de vedere ale membrilor CAT.

În urma parcurgerii etapei de încadrare în procedurile de evaluare a impactului asupra mediului și ale evaluării adecvate, **autoritatea competentă decide**, după caz:

- a. efectuarea evaluării impactului asupra mediului și a evaluării adecvate pentru proiectele:
 - prevăzute în anexa nr. 1 la HG nr. 445/2009, precum și pentru proiectele prevăzute în anexa nr. 2 la HG nr. 445/2009, pentru care s-a luat decizia că este necesară efectuarea evaluării impactului asupra mediului; și
 - pentru care s-a luat decizia că ar putea afecta în mod semnificativ ariile naturale protejate de interes comunitar;

18) Conform Ord. 863/2002

19) Conform Ord. 19/2010

- b. efectuarea evaluării impactului asupra mediului fără evaluarea adecvată pentru proiectele:
 - prevăzute în anexa nr. 1 la HG nr. 445/2009 și pentru proiectele prevăzute în anexa nr. 2 la HG nr. 445/2009, pentru care s-a decis că este necesară efectuarea evaluării impactului asupra mediului; și
 - pentru care s-a luat decizia că nu afectează în mod semnificativ ariile naturale protejate de interes comunitar;
- c. efectuarea evaluării adecvate pentru proiectele:
 - prevăzute în anexa nr. 2 la HG nr. 445/2009, pentru care s-a stabilit că nu este necesară efectuarea evaluării impactului asupra mediului; și
 - pentru care s-a luat decizia că ar putea afecta în mod semnificativ ariile naturale protejate de interes comunitar; în această situație se parcurge procedura de evaluare adecvată;
- d. continuarea procedurii privind emiterea aprobării de dezvoltare a proiectului pentru:
 - proiectele prevăzute în anexa nr. 2 la HG nr. 445/2009, pentru care s-a decis că nu este necesară efectuarea evaluării impactului asupra mediului; și
 - pentru care s-a luat decizia că nu afectează în mod semnificativ ariile naturale protejate de interes comunitar.

Publicul interesat poate înainta comentarii la proiectul deciziei etapei de încadrare, apoi autoritatea competentă pentru protecția mediului invită membrii CAT să participe la adoptarea deciziei etapei de încadrare.

Dacă comentariile justificate ale publicului conduc la reconsiderarea deciziei, aceasta se pune la dispoziția publicului de către autoritatea competentă pentru protecția mediului, prin afișare pe pagina de internet, și de către titularul proiectului, prin mijloacele prevăzute mai sus.

8.2 Etapa de definire a domeniului evaluării și de realizare a raportului privind impactul asupra mediului

După luarea deciziei etapei de încadrare, ACPM derulează etapa de definire a domeniului evaluării după cum urmează:

- a. analizează, după caz, documentele depuse de titular;
- b. completează lista de control conform ghidurilor metodologice aplicabile evaluării impactului asupra mediului;
- c. transmite membrilor CAT, după caz, documentele depuse de titular, în format electronic;
- d. convoacă titularul și membrii CAT și prezintă acestora listele de control, după caz;
- e. redactează și transmite titularului îndrumarul privind problemele de mediu care trebuie analizate în raportul privind impactul asupra mediului și în studiul de evaluare adecvată, după caz, ținând cont de propunerile justificate ale publicului interesat în ceea ce privește conținutul raportului privind impactul asupra mediului;

- f. pune îndrumarul la dispoziția publicului prin afișare pe pagina de internet.

Pe baza îndrumarului primit, titularul proiectului depune la ACPM raportul privind impactul asupra mediului și după caz, studiul de evaluare adecvată, raportul de securitate, pe suport hârtie și în format electronic.

Transmiterea de către ACPM a îndrumarului nu exclude posibilitatea solicitării ulterioare de informații suplimentare.

Raportul privind impactul asupra mediului, studiul de evaluare adecvată și raportul de securitate sunt realizate de către persoane fizice sau juridice²⁰ care au acest drept conform legii.

8.3 Etapa de analiză a calității raportului privind impactul asupra mediului

După ce ACPM a primit raportul privind impactul asupra mediului, care integrează măsurile de reducere, soluțiile alternative, măsurile compensatorii acceptate, după caz, rezultate din studiul de evaluare adecvată, și, atunci când e cazul, a raportului de securitate, pe suport hârtie și în format electronic, ACPM derulează următoarele activități:

- a. stabilește, de comun acord cu titularul proiectului, oportunitățile de participare a publicului la luarea deciziei legate de proiect, indicând cel puțin data și locul dezbaterii publice;
- b. întocmește și transmite titularului anunțul public privind dezbaterrea publică;
- c. pune la dispoziția publicului și a membrilor CAT, spre consultare, la sediul său și prin afișare pe pagina de internet raportul privind impactul asupra mediului, studiul de evaluare adecvată și, după caz, raportul de securitate.

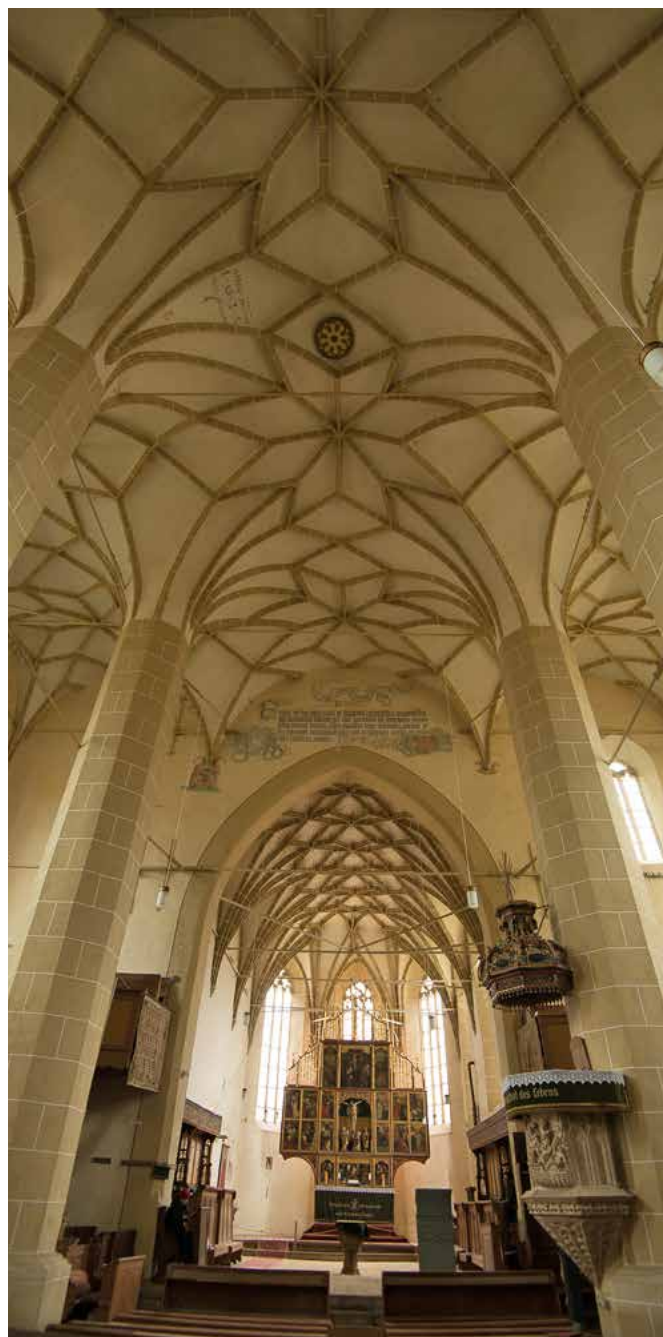
Publicul interesat poate transmite ACPM comentarii/observații la raportul privind impactul asupra mediului și, după caz, la raportul de securitate, până la data la care are loc dezbaterrea publică.

Ședința de dezbaterre publică are loc în prezența

reprezentanților ACPM, în modul cel mai convenabil pentru public, fiind moderată de către aceasta.

După primirea pe suport hârtie și în format electronic, a răspunsurilor la comentariile/observațiile publicului interesat, ACPM desfășoară următoarele activități:

- a. transmite membrilor CAT formularul completat pentru prezentarea soluțiilor de rezolvare a problemelor semnalate de publicul interesat;
- b. convoacă și prezintă CAT lista de control aferentă etapei de analiză, analizând împreună cu membrii acesteia formularul de mai sus;
- c. definitivează lista de control aferentă etapei de analiză a raportului privind impactul asupra mediului;

20) Conform Ord. Nr.1026 din 27 iulie 2009 privind aprobarea condițiilor de elaborare a raportului de mediu, raportului privind impactul asupra mediului, bilanțului de mediu, raportului de amplasament, raportului de securitate și studiului de evaluare adecvată

- d. consemnează opiniile CAT privind calitatea raportului privind impactul asupra mediului și asupra răspunsurilor la problemele formulate de publicul interesat, inclusiv alegerea alternativei pentru realizarea proiectului, și stabilește necesitatea unor eventuale completări/modificări ale raportului privind impactul asupra mediului și/sau ale raportului de securitate, după caz, sau respingerea acestora;
- e. comunică, în scris, titularului proiectului necesitatea completării/modificării raportului privind impactul asupra mediului și/sau a raportului de securitate, după caz, sau respingerea motivată a acestuia/acestora;
- f. decide emiterea acordului de mediu sau respingerea solicitării acestuia, ținând cont și de punctul de vedere al Comisiei Europene, după caz.

În toate situațiile în care observațiile primite din partea publicului interesat **justifică** aprofundarea evaluării și solicitarea de noi informații sau investigații suplimentare, ACPM decide reluarea procedurii de la etapa solicitării acestor informații, cu plata tarifelor aferente etapelor corespunzătoare reevaluării.

În urma comunicării titularului proiectului necesitatea completării/modificării raportului privind impactul asupra mediului și/sau a raportului de securitate, după caz, ACPM pune la dispoziția publicului, prin publicare pe pagina de internet, spre informare pentru o perioadă de 10 zile, raportul privind impactul asupra mediului modificat, precum și, după caz, raportul de securitate.

După expirarea termenului prevăzut pentru primirea observațiilor publicului interesat, ACPM emite acordul de mediu sau înștiințează titularul proiectului despre respingerea solicitării acordului de mediu.

Pentru proiectele care afectează în mod negativ integritatea ariei naturale protejate de interes comunitar și în lipsa unor soluții alternative, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului are obligația:

- a. de a informa Comisia Europeană despre măsurile compensatorii luate pentru a proteja coerența globală a rețelei Natura 2000, pentru ariile de protecție specială avifaunistică și siturile de importanță comunitară, când proiectul trebuie realizat din considerente

imperative de interes public major referitoare la sănătatea umană, securitatea publică sau beneficii pentru mediu. În acest caz, actul de reglementare se poate elibera înainte de informarea Comisiei Europene;

- b. de a solicita punctul de vedere al Comisiei Europene atât asupra măsurilor compensatorii propuse, cât și asupra motivelor imperative de interes public major, altele decât cele referitoare la sănătatea umană, securitatea publică sau beneficii pentru mediu, când proiectul afectează o specie sau un tip de habitat prioritar. În acest caz, actul de reglementare va fi eliberat după primirea răspunsului Comisiei Europene.

CAPITOLUL 9. ETAPELE PROCEDURII DE EVALUARE ADECVATĂ (EA)

Avizul Natura 2000 este actul administrativ emis de autoritatea competentă pentru protecția mediului pentru planuri/proiecte care pot afecta semnificativ o arie naturală protejată de interes comunitar.

Procedura privind evaluarea adecvată se realizează în etape, după cum urmează:

1. etapa de încadrare a proiectului;
2. etapa studiului de evaluare adecvată

3. etapa soluțiilor alternative
4. etapa măsurilor compensatorii, atunci când nu există soluții alternative și când impactul negativ persistă

9.1 Etapa de încadrare a proiectului

După depunerea documentației, ACPM parcurge această etapă cu derularea următoarelor activități:

- a. analizează documentația depusă de titular, efectuează vizita de amplasament;
- b. stabilește componența comisiei de analiză tehnică;
- c. completează lista de control pentru etapa de încadrare conform ghidului metodologic privind evaluarea adecvată și solicită, după caz, informații suplimentare pentru definitivarea acesteia;
- d. convoacă membrii CAT și comunică titularului data stabilită pentru prezentarea proiectului în CAT, în vederea participării titularului la ședință;
- e. prezintă CAT proiectul și lista de control; autoritățile reprezentate în CAT exprimă puncte de vedere cu privire la potențialul impact al proiectului supus analizei asupra ariei naturale protejate de interes comunitar;
- f. definitivează lista de control privind etapa de încadrare a proiectului pe baza punctelor de vedere primite din partea membrilor CAT;
- g. ia decizia etapei de încadrare a proiectului.

În urma desfășurării acestei etape, ACPM decide, după caz, că:

- a. proiectul propus nu necesită parcurgerea celorlalte

etape ale procedurii de evaluare adecvată, pentru cele care nu au impact semnificativ asupra integrității ariilor naturale protejate de interes comunitar;

- b. proiectul propus necesită efectuarea evaluării adecvate pentru cele pentru care s-a luat decizia că pot avea impact semnificativ asupra integrității ariilor naturale protejate de interes comunitar, prin elaborarea unui studiu.

Publicul interesat poate înainta observații la proiectul deciziei etapei de încadrare, iar după primirea observațiilor justificate ale publicului interesat la proiectul deciziei etapei de încadrare, ACPM invită membrii CAT să participe la adoptarea deciziei finale a etapei de încadrare.

Atunci când observațiile justificate ale publicului interesat conduc la reconsiderarea deciziei, aceasta se pune la dispoziția publicului de către ACPM prin afișare pe pagina de internet și de către titularul proiectului, prin mijloacele prevăzute mai sus.

9.2 Etapa studiului de evaluare adecvată

După depunerea studiului de evaluare adecvată, pe suport de hârtie și în format electronic, ACPM desfășoară următoarele activități:

- a. analizează studiul de evaluare adecvată și îl pune la dispoziția publicului, spre consultare, prin afișare pe pagina de internet sau la sediul său.

- b. transmite membrilor CAT studiul de evaluare adecvată;
- c. convoacă membrii CAT și prezintă lista de control pentru etapa de analiză a calității studiului de evaluare adecvată, analizând împreună cu membrii acesteia studiul de evaluare adecvată.

În urma parcurgerii activităților menționate mai sus, ACPM decide, după caz:

- a. trecerea la etapa soluțiilor alternative pentru proiectele pentru care s-a decis că impactul negativ persistă și informarea, în scris, a titularului proiectului în legătură cu decizia luată;
- b. emiterea avizului Natura 2000 pentru proiectele pentru care, în urma analizei măsurilor de reducere a impactului, s-a decis că impactul semnificativ este eliminat/reduc.

9.3 Etapa soluțiilor alternative

După completarea studiului de evaluare adecvată cu soluțiile alternative, ACPM derulează următoarele activități:

- a. analizează soluțiile alternative depuse de titular și le pune la dispoziția publicului, spre consultare, prin afișare pe pagina de internet și, după caz, la sediul său.
- b. transmite membrilor CAT soluțiile alternative prezentate de titular;
- c. convoacă membrii CAT și prezintă soluțiile alternative propuse și lista de control pentru analiza calității acestei etape.

În urma parcurgerii activităților menționate mai sus, ACPM decide, după caz:

- trecerea la etapa măsurilor compensatorii, dacă soluțiile alternative identificate nu reduc semnificativ impactul negativ, dar proiectul trebuie să fie realizat din motive imperative de interes public major referitoare la sănătatea umană, securitatea publică sau la beneficii pentru mediu, inclusiv de natură socială sau economică;
- emiterea avizului Natura 2000 pentru soluția alternativă care elimină/reduce impactul negativ;
- respingerea solicitării în cazul în care soluțiile alternative identificate nu elimină/reduc impactul negativ asupra integrității ariei naturale protejate de interes comunitar și în lipsa motivelor de interes public major.

9.4 Etapa măsurilor compensatorii, atunci când nu există soluții alternative și când impactul negativ persistă

După completarea studiului de evaluare adecvată cu măsurile compensatorii, ACPM derulează următoarele activități:

- analizează măsurile compensatorii și le pune la dispoziția publicului, spre consultare, prin afișare pe pagina de internet și, după caz, la sediul său.

- transmite membrilor CAT măsurile compensatorii propuse;
- convoacă membrii CAT și prezintă măsurile compensatorii propuse și lista de control a analizei calității acestei etape;
- decide emiterea avizului Natura 2000 sau respingerea solicitării, luând în considerare și punctele de vedere ale membrilor CAT.

Pentru proiectele de interes public major care afectează o specie sau un habitat prioritar, pentru care se invocă alte motive imperative de interes public major decât cele referitoare la sănătatea umană, securitatea publică sau la beneficii pentru mediu, anterior luării deciziei de emitere a avizului Natura 2000 autoritatea competentă transmite autorității publice centrale pentru protecția mediului Formularul de transmitere a informațiilor la Comisia Europeană, conform art. 6 (4) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului (Directiva Habitate), completat cu informațiile solicitate și studiul de evaluare adecvată, cu completările ulterioare.

Pe baza documentelor de mai sus autoritatea publică centrală pentru protecția mediului solicită punctul de vedere al Comisiei Europene pentru proiectul respectiv și transmite autorității competente răspunsul acesteia.

În urma derulării activităților prevăzute mai sus, ACPM decide emiterea avizului Natura 2000 sau respingerea solicitării, luând în considerare punctele de vedere ale membrilor CAT și

răspunsul Comisiei Europene.

Pentru proiectele care nu afectează o specie sau un habitat prioritar și pentru care s-a luat decizia de emitere a avizului Natura 2000, autoritatea competentă transmite autorității publice centrale pentru protecția mediului Formularul de transmitere a informațiilor la Comisia Europeană, conform art. 6 (4) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului (Directiva Habitate), completat cu informațiile solicitate, studiul de evaluare adecvată, cu completările ulterioare, precum și actul de reglementare care a fost emis.

Pe baza documentelor prevăzute mai sus autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează Comisia Europeană asupra măsurilor compensatorii luate pentru a proteja coerența globală a rețelei Natura 2000.

Avizul Natura 2000 include, după caz, următoarele:

- a. măsurile de reducere sau eliminare a impactului asupra ariei naturale protejate de interes comunitar, condițiile și modul/calendarul de implementare a acestora;
- b. măsurile compensatorii aprobate/acceptate de ACPM, condițiile și modul/calendarul de implementare a acestora;
- c. considerentele privind sănătatea sau siguranța publică ori consecințele benefice de importanță majoră pentru mediu, care justifică necesitatea realizării proiectului propus, pentru ariile naturale protejate de interes comunitar ce adăpostesc un tip de habitat natural prioritar și/sau o specie sălbatică prioritară de interes comunitar;
- d. alte motive imperative de interes public major asupra cărora s-a obținut punctul de vedere al Comisiei Europene, care justifică necesitatea realizării proiectului propus.

